

นโยบายการบริหารจัดการเพื่อความยั่งยืน

การสร้างความเป็นมหาวิทยาลัยเชิงนิเวศน์

มหาวิทยาลัยมหิดลมีปณิธานสำคัญของการเป็น “ปัญญาของแผ่นดิน” ด้วยวิสัยทัศน์ที่ชัดเจนของการก้าวสู่ความเป็นมหาวิทยาลัยระดับโลก โดยมีพันธกิจหลักของสร้างความเป็นเลิศทางด้านสุขภาพ ศาสตร์ ศิลป์ และนวัตกรรม บนพื้นฐานของคุณธรรม เพื่อสังคมไทย และประโยชน์สุขแก่มวลมนุษยชาติ ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการเพื่อความยั่งยืนจัดเป็นยุทธศาสตร์สนับสนุนที่สำคัญที่หนุนเสริมมหาวิทยาลัยมหิดลสู่เป้าหมายการเป็นมหาวิทยาลัยระดับโลก

ด้วยเห็นถึงความสำคัญของการพัฒนาอย่างยั่งยืน มหาวิทยาลัยมหิดลจึงได้จัดทำแผนยุทธศาสตร์การบริหารจัดการเพื่อความยั่งยืน พ.ศ. 2558-2562 โดยมีนโยบายส่งเสริมการสร้างความเป็นมหาวิทยาลัยเชิงนิเวศน์ (Eco-University) ที่มีเป้าหมายชัดเจนของการสร้างให้เกิดการพัฒนาอย่างยั่งยืน (Sustainable Development) ทั้งภายในมหาวิทยาลัย และชุมชนโดยรอบมหาวิทยาลัยจากการสร้างให้เกิดคุณภาพของมิติเชิงเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม อันจะนำมาซึ่งความมีประสิทธิภาพของการใช้ทรัพยากร ความเท่าเทียมกันของสังคม และคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นของบุคลากร นักศึกษา และชุมชนโดยรอบมหาวิทยาลัย

กลยุทธ์ในการดำเนินงานเพื่อการสร้างความเป็นมหาวิทยาลัยเชิงนิเวศน์ประกอบด้วยกลยุทธ์สำคัญ 3 กลยุทธ์ ได้แก่

1. กลยุทธ์การส่งเสริมให้เกิดการเพิ่มประสิทธิภาพการใช้ทรัพยากร (Resources Efficiency)
2. กลยุทธ์การส่งเสริมความเป็นสังคมคาร์บอนต่ำ (Low Carbon Society)
3. กลยุทธ์การส่งเสริมให้เกิดพันธกิจสัมพันธ์กับชุมชน (Community Engagement)

กลยุทธ์ที่ 1: การส่งเสริมให้เกิดการเพิ่มประสิทธิภาพการใช้ทรัพยากร

1.1 การเพิ่มประสิทธิภาพด้านวัตถุดิบ

1.1.1 ส่งเสริมให้หน่วยงานมีการจัดซื้อจัดจ้างที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (Green Procurement) สำหรับการจัดซื้อวัสดุ และอุปกรณ์สำนักงาน รวมถึงการจัดจ้างงานต่างๆของหน่วยงาน

1.1.2 ส่งเสริมให้เกิดการใช้วัสดุ และอุปกรณ์อย่างคุ้มค่า มีประสิทธิภาพด้วยหลักการ 3R ได้แก่ การลดปริมาณการใช้ (Reduce) การใช้ซ้ำ (Reuse) และ การนำกลับมาใช้ใหม่ (Recycle)

1.2 การเพิ่มประสิทธิภาพด้านพลังงาน

1.2.1 ส่งเสริมให้เกิดการเพิ่มประสิทธิภาพของการใช้พลังงานด้วยแนวทางการบริหารจัดการ การส่งเสริมในด้านเทคโนโลยีอัจฉริยะ และนวัตกรรมด้านพลังงาน

1.2.2 ส่งเสริมให้เกิดการเลือกใช้พลังงานจากแหล่งพลังงานหมุนเวียน (Renewable Energy) ทดแทนที่เหมาะสมและคุ้มค่า

1.2.3 ส่งเสริมการอนุรักษ์พลังงาน (Energy Conservation) อย่างเป็นรูปธรรม

1.3 การเพิ่มประสิทธิภาพด้านน้ำ

1.3.1 ส่งเสริมให้เกิดการเพิ่มประสิทธิภาพของการใช้ทรัพยากรน้ำ ด้วยแนวทางการบริหารจัดการ และเทคโนโลยีที่เหมาะสม เช่น การนำน้ำกลับมาใช้ใหม่ (Recycled Water)

1.3.2 ส่งเสริมการนำกลับมาใช้ใหม่ของน้ำทิ้งที่ผ่านการบำบัด เพื่อการใช้ประโยชน์ที่เหมาะสม

1.3.3 ส่งเสริมและรณรงค์สร้างจิตสำนึกในการใช้น้ำอย่างประหยัด

1.3.4 ส่งเสริมและสร้างความตระหนักในการอนุรักษ์ทรัพยากรน้ำ

1.4 การลดปริมาณกากของเสีย

1.4.1 รณรงค์ และส่งเสริมกิจกรรมเพื่อให้เกิดการกระตุ้นจิตสำนึกในการช่วยกันลดปริมาณกากของเสีย

1.4.2 สนับสนุนกิจกรรมการคัดแยกขยะ และมีการตรวจวัดปริมาณขยะแต่ละประเภทอย่างสม่ำเสมอ ตลอดจนพัฒนาจุดคัดแยกขยะที่ได้มาตรฐานสามารถเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ชุมชน และสังคม

1.4.3 ส่งเสริมให้เกิดกลไกการพัฒนากระบวนการจัดการขยะอันตรายที่ได้มาตรฐาน และสามารถเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ชุมชน และสังคม

1.4.4 ส่งเสริมกิจกรรม หรือโครงการต้นแบบที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการ หรือเทคโนโลยีที่เหมาะสมเพื่อการลดปริมาณกากของเสีย

1.5 ด้านการใช้ประโยชน์ที่ดิน และการควบคุมอาคาร

1.5.1 ส่งเสริมให้เกิดการประยุกต์ใช้แนวคิดการออกแบบเชิงนิเวศน์ (Eco-Design) ในการออกแบบ และการก่อสร้างอาคาร รวมถึงภูมิทัศน์โดยรอบ

1.5.2 สนับสนุนให้เกิดการใช้ประโยชน์ของพื้นที่บนพื้นฐานของการสร้างดุลยภาพในมิติเชิงเศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อม

กลยุทธ์ที่ 2: การส่งเสริมความเป็นสังคมคาร์บอนต่ำ

2.1 การบริหารจัดการก๊าซเรือนกระจก

2.1.1 ส่งเสริมให้เกิดการจัดทำคาร์บอนฟุตพริ้นท์ขององค์กร ที่สามารถนำสู่การวิเคราะห์เพื่อหา แนวทางการบริหารจัดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกขององค์กรอย่างมีประสิทธิภาพ

2.1.2 ส่งเสริมให้เกิดการระบบการจัดเก็บข้อมูลการปล่อยและดูดกลับก๊าซเรือนกระจกในระดับ มหาวิทยาลัย

2.1.3 ส่งเสริมให้เกิดเวทีแลกเปลี่ยนประสบการณ์ แนวคิด และกิจกรรมเพื่อการลดปริมาณการปล่อย ก๊าซเรือนกระจกขององค์กรในทุกระดับ ตั้งแต่ระดับหน่วยงาน ระดับวิทยาเขต และระดับมหาวิทยาลัย

2.1.4 ถ่ายทอดองค์ความรู้ และส่งเสริมให้เกิดเครือข่ายเพื่อการบริหารจัดการก๊าซเรือนกระจกสู่ชุมชน โดยรอบ เพื่อการส่งเสริมความเป็นสังคมคาร์บอนต่ำ

กลยุทธ์ที่ 3: การส่งเสริมให้เกิดพันธกิจสัมพันธ์กับชุมชน

3.1 ด้านการถ่ายทอดองค์ความรู้ และการศึกษา

3.1.1 ส่งเสริมให้เกิดมีการประยุกต์องค์ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับความยั่งยืนลงในรายวิชาการศึกษา ที่ให้แก่ นักศึกษาในทุกๆระดับ

3.1.2 ส่งเสริมให้เกิดหลักสูตรสาธารณะที่เกี่ยวข้องกับความยั่งยืน เพื่อการเผยแพร่องค์ความรู้สู่ชุมชน และสังคม

3.1.3 ส่งเสริมให้เกิดเครือข่ายเพื่อการจัดการความรู้อย่างยั่งยืนในทุกๆระดับ รวมถึงการสนับสนุนให้ เกิดความร่วมมือในระดับนานาชาติ

3.2 ด้านการวิจัยที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

3.2.1 ส่งเสริมให้เกิดงานวิจัยสีเขียว ที่มีการเลือกใช้สารเคมี และวัตถุดิบเพื่อการทำวิจัยที่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมน้อย และสุขภาวน้อยที่สุด

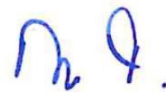
3.2.2 สนับสนุนให้มีระบบการป้องกันการปล่อยมลภาวะ และการบริหารจัดการกากของเสียอันตรายที่เกิดขึ้นจากการวิจัยอย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ

3.2.3 ส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาโจทย์วิจัยที่สามารถตอบสนองต่อความต้องการของชุมชนในด้านสิ่งแวดล้อมและความยั่งยืน

3.3 ด้านความปลอดภัยและความเสี่ยง

3.3.1 สนับสนุนนโยบายความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสิ่งแวดล้อม ทั้งในด้านการจรรยาบรรณแวดล้อมในการทำงาน รวมทั้งการทำงานในห้องปฏิบัติการ ให้นำมาใช้อย่างเป็นรูปธรรม

3.3.2 พัฒนาการบริหารความเสี่ยงให้เหมาะสมต่อสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไป

รองศาสตราจารย์ ดร.กิติกร จามรดุสิต

รองอธิการบดีฝ่ายสิ่งแวดล้อมและการพัฒนาอย่างยั่งยืน